

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Interedil Srl w likwidacji

Strona pozwana: Fallimento Interedil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Bari — Wykładnia art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) — Główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika — Domniemanie związane z miejscem siedziby statutowej — Siedziba w innym państwie członkowskim — Pojęcia wspólnotowe lub krajowe

Sentencja

- 1) Prawo Unii sprzeciwia się temu, by sąd krajowy był związany krajowym przepisem proceduralnym, zgodnie z którym ocena sądu krajowego wyższej instancji jest dla niego wiążąca, gdy ocena owego sądu wyższej instancji jest niezgodna z prawem Unii w świetle wykładni Trybunału.
- 2) Pojęcie „głównego ośrodka podstawowej działalności” dłużnika zawarte w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego powinno być interpretowane w odniesieniu do prawa Unii.
- 3) Dla celów określenia głównego ośrodka podstawowej działalności spółki będącej dłużnikiem art. 3 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1346/2000 należy interpretować w następujący sposób:
 - przy ustalaniu, jaki jest główny ośrodek podstawowej działalności spółki będącej dłużnikiem należy nadać pierwszeństwo miejscu głównego zarządzania tą spółką w sposób, w jakim jest ono możliwe do określenia w oparciu o okoliczności obiektywne i rozpoznawalne dla osób trzecich. W sytuacji, w której organy kierownicze i kontrolne spółki znajdują się w miejscu jej siedziby statutowej i w tym też miejscu są podejmowane — w sposób weryfikowalny dla osób trzecich — decyzje dotyczące zarządzania tą spółką, wówczas domniemanie przewidziane w tym przepisie nie może zostać obalone. W sytuacji, w której miejsce głównego zarządzania spółką nie znajduje się w miejscu jej siedziby statutowej, istnienie aktywów spółki oraz umów dotyczących ich wykorzystania finansowego w innym państwie członkowskim, niż państwo siedziby statutowej owej spółki może zostać uznane za okoliczność wystarczającą do obalenia owego domniemania jedynie pod warunkiem, że całościowa ocena wszystkich istotnych okoliczności pozwoli na weryfikowalne dla osób trzecich ustalenie, że główny ośrodek kierownictwa i kontroli owej spółki oraz zarządzania jej działalnością znajduje się w tym innym państwie członkowskim;
 - w przypadku przeniesienia siedziby statutowej spółki będącej dłużnikiem przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego domniemywa się, że główny ośrodek podstawowej działalności tej spółki znajduje się w miejscu jej nowej siedziby statutowej.
- 4) Pojęcie „oddziału” w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia powinno być interpretowane w ten sposób, że wymaga ono

istnienia struktury odznaczającej się minimum organizacji i pewną stabilnością dla celów wykonywania działalności gospodarczej. Samo istnienie odrębnych składników majątku lub kont bankowych zasadniczo nie odpowiada tej definicji.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Realchemie Nederland BV przeciwko Bayer CropScience AG

(Sprawa C-406/09) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń — Pojęcie spraw cywilnych i handlowych — Uznanie i wykonanie orzeczenia nakładającego grzywnę — Dyrektywa 2004/48/WE — Prawa własności intelektualnej — Naruszenie tych praw — Środki, procedury i środki naprawcze — Skazanie — Postępowanie o udzielenie exequatur — Koszty sądowe z tym związane)

(2011/C 362/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Realchemie Nederland BV

Strona pozwana: Bayer CropScience AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) i art. 14 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45) — Pojęcie spraw cywilnych i handlowych — Naruszenie ustanowionego orzeczeniem niemieckiego sądu zakazu przywozu i wprowadzania do obrotu w Niemczech określonych pestycydów — Grzywna — Wykonanie orzeczenia nakładającego grzywnę — Postępowanie w sprawie wykonania orzeczeń wydanych za granicą w przedmiocie kosztów postępowania dotyczącego kary porządkowej lub grzywny w związku z niezastosowaniem się do zakazu naruszania prawa własności intelektualnej

Sentencja

- 1) Pojęcie spraw cywilnych i handlowych ujęte w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie to ma zastosowanie do uznania i wykonania orzeczenia sądowego obejmującego zasądzenie grzywny w celu zapewnienia poszanowania orzeczenia sądowego wydanego w sprawach cywilnych i handlowych.
- 2) Koszty związane z wszczęciem w państwie członkowskim postępowaniem o udzielenie exequatur, w toku którego zwrócono się o uznanie i wykonanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim w ramach sporu mającego na celu zapewnienie poszanowania prawa własności intelektualnej, objęte są zakresem art. 14 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-549/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc przyznana na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków — Decyzja uznająca tę pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem — Obowiązek niezwłocznego odzyskania pomocy uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem i poinformowania o tym Komisji — Niewykonanie — Całkowita niemożliwość wykonania)

(2011/C 362/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i J. Gstalter, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepoddjęcie środków niezbędnych do zastosowania się do decyzji Komisji 2005/239/WE z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie niektórych środków pomocy wprowadzonych przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków (Dz.U. 2005, L 74, s. 49) — Obowiązek niezwłocznego odzyskania pomocy uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem i poinformowania o tym Komisji

Sentencja

- 1) Nie wykonując w wyznaczonym terminie decyzji Komisji 2005/239/WE z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie niektórych środków pomocy wprowadzonych przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków, poprzez odzyskanie od beneficjentów pomocy uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem w art. 2 i 3 tej decyzji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 288 akapit czwarty TFUE i art. 4 tej decyzji.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.03.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Oliver Brüstle przeciwko Greenpeace eV

(Sprawa C-34/10) (¹)

(Dyrektywa 98/44/WE — Artykuł 6 ust. 2 lit. c) — Ochrona prawna wynalazków biotechnologicznych — Pozyskiwanie komórek progenitorowych z ludzkich embrionalnych komórek macierzystych — Zdolność patentowa — Wyłączenie „wykorzystywania embrionów ludzkich do celów przemysłowych lub handlowych” — Pojęcia „embrionu ludzkiego” i „wykorzystywania do celów przemysłowych lub handlowych”)

(2011/C 362/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Oliver Brüstle

Strona pozwana: Greenpeace eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 6 ust. 1 i ust. 2 lit. c) dyrektywy 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych (Dz.U. L 213, s. 13) — Pozyskanie do celów badań naukowych komórek progenitorowych z ludzkich embrionalnych komórek macierzystych pobranych z blastocysty, która utraciła już zdolność, by rozwinąć się w jednostkę ludzką — Kwestia wyłączenia tej metody ze zdolności patentowej z powodu „wykorzystywania embrionów ludzkich do celów przemysłowych lub handlowych”? — Pojęcia „embrion ludzki” i „wykorzystywanie do celów przemysłowych lub handlowych”